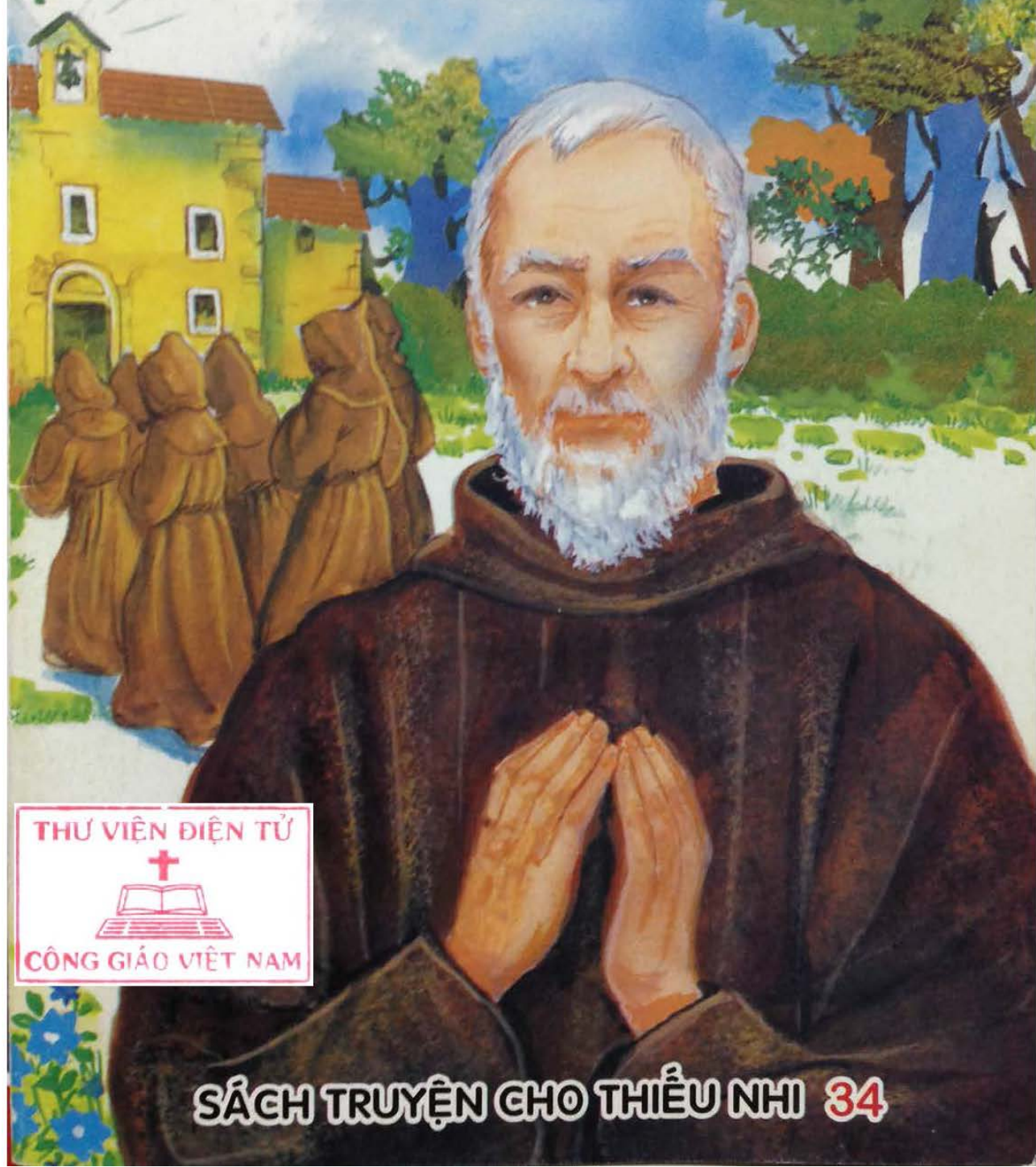

CHA JUDA WINKLER, OFM

Cha Pio năm dấu (Padre Pio)

THƯ VIỆN ĐIỆN TỬ

CÔNG GIÁO VIỆT NAM

SÁCH TRUYỆN CHO THIẾU NHI 34

THÁNH PADRE PIO

(Cha Pio Năm Dấu)

REV. JUDE WINKLER, OFM Conv.

Imprimi Potest: Michael Kolodziej, OFM Conv., Minister Provincial of St. Anthony of Padua Province (USA)

Nihil Obstat: Rev. James M. Cafone, M.A., S.T.D., Censor Librorum

Imprimatur: + Most Rev. John J. Myers, J.C.D., D.D., Archbishop of Newark

The Nihil Obstat and Imprimatur are official declarations that a book or pamphlet is free of doctrinal or moral error. No implication is contained therein that those who have granted the Nihil Obstat and imprimatur agree with the contents, opinion or statements expressed.

THỜI THƠ ẤU CỦA PADRE PIO

Padre Pio sinh ngày 25 tháng 5 năm 1887 trong một ngôi làng nhỏ tên là Pietrelcina ở miền nam nước Ý. Cha mẹ ngài là ông Grazio và bà Giuseppa Forgione, là những nông dân hiền lành chất phác. Họ có mảnh đất nhỏ trồng nho, lúa mì, bắp, olive, vải và mận để nuôi sống cả gia đình.

Cha mẹ ngài đặt tên cho con là Phanxico. Còn khi gia nhập dòng thánh Phanxico, ngài nhận tên là Pio.

Phanxico là một trẻ ngoan. Cậu thích đến nhà thờ cầu nguyện, đặc biệt cậu thích ở một mình với Chúa. Điều rất phổ biến ở nơi cậu sống là người ta hay chửi thề mà Phanxico lại rất ghét, mỗi khi nghe ai đó chửi thề, cậu lập tức làm dấu Thánh giá và thà thì cầu nguyện hoặc quay đầu bỏ đi,

Một ngày nọ, cậu thấy một thầy dòng Phanxico viện tu tên là Friar Camillo đi ngang qua. Những thầy dòng Capuchin là những đồ đệ của Thánh Phanxico thành Assisi, và chọn lối sống tuyệt đối khó nghèo và cầu nguyện. Thầy Friar Camillo khi ấy đang đi quyên góp cho hội dòng. Cậu bé Phanxico đã quyết muốn gia nhập vào "dòng các ông thầy để râu" (vào thời này, các tu sĩ Capuchin đều để râu).

PHANXICO LỚN LÊN

Tất nhiên, Phanxico không thể gia nhập dòng Capuchin ngay, Vì cậu còn cần thời gian để học tập trau dồi kiến thức của mình. Cha mẹ không biết lấy đâu ra tiền để trả học phí cho cậu.

Gia đình Phanxico chỉ đủ ăn chứ không thật sự dư giả. Vì thế, ông Grazio, cha của Phanxico phải đến Brazil và Hoa kỳ làm việc để kiếm tiền cho cậu ăn học.

Phanxico không phải là học sinh xuất sắc nhưng có đủ khả năng để tiếp tục con đường học vấn của mình. Khó khăn lớn nhất là vấn đề sức khỏe. Sức khỏe yếu ảnh hưởng nhiều đến cuộc đời của cậu. Gia đình nhiều lần thất vọng về sức khỏe của cậu nhưng cuối cùng Phanxico cũng vượt qua được.

Được 15 tuổi, Phanxico vào nhà tập của Dòng Capuchin. Đây là năm đầu tiên của đời tu để những ứng sinh học hỏi về truyền thống và linh đạo của Hội Dòng. Đây cũng là thời gian dành cho cầu nguyện và suy ngẫm để các ứng sinh nhận thức rõ hơn về ơn gọi của mình.

Ngay khi vào tập viện, Phanxico nhận tên mới là Pio, tên này sẽ gắn bó với cậu suốt cuộc đời.

ĐỜI SỐNG NỘI TÂM VỮNG VÀNG

Vào những năm đầu trong Dòng, thầy Pio được chuyển từ cộng đoàn này đến cộng đoàn khác để học hỏi những điều cần thiết cho đời sống của một ẩn sĩ Capuchin và của một linh mục. Tất cả những ai biết Pio ở giai đoạn này đều cảm thấy rất thoải mái khi sống cùng với Thầy. Thầy là một mẫu gương về đời sống vâng phục và khiêm tốn. Mọi người cũng rất buồn khi Thầy phải chuyển đi nơi khác. Trong thời gian này, bệnh tật cũng gây cho Thầy không ít phiền toái.

Trong thời gian này, thầy cũng nhận thức được những đặc ân thiêng liêng mà Chúa dành cho mình. Thầy có thể chiêm ngắm và nói chuyện hàng giờ với Chúa Giêsu, các thiên thần cùng các thánh trong những thị kiến.

Cũng trong thời gian này, thầy nhận được ơn có thể ở hai nơi khác nhau cùng một lúc. Trong khi thầy đang ở nhà Dòng thì thầy cũng có thể ở bên một người đàn ông đang hấp hối ở cách đó rất xa. Người đàn ông này là người chống lại đức tin, và thầy Pio đã giúp ông cầu xin ơn tha thứ của Thiên Chúa. Cũng trong đêm ấy, vợ của ông ta hạ sinh một bé gái, người mà sau này đã nhận cha Pio làm vị linh hướng. Cha Pio đã nhận ra cô gái mặc dù chưa hề có ai giới thiệu cho ngài (Ngài chỉ nhìn thấy cô lúc cô mới được sinh ra).

LINH MỤC PADRE PIO TRẺ TUỔI

Ngày 10 tháng 8 năm 1910, thầy Pio được trao sứ vụ Linh Mục. Từ đây, ngài được biết đến với cái tên là cha Padre Pio. Trong tấm thiệp được in nhân ngày chịu chức, ngài viết: tôi muốn trở thành "một linh mục thánh thiện, một hiến lễ hoàn hảo". Từ khi nhập Dòng và nay là linh mục, ngài muôn dâng trọn đời mình cho Chúa như một hiến lễ, để đền tội riêng và tội những người khác hầu đem mọi người về với Chúa.

Trước hết, Pio có một cơ thể không khoẻ mạnh. Khi còn là tu sĩ, nhiều lần thầy phải trở về nhà vì lý do sức khỏe. Sau khi lãnh chức Linh Mục, trên người ngài xuất hiện những "vết thương" ở hai tay hai chân và ở cạnh sườn, giống như những vết thương trên người Chúa Giêsu khi bị treo trên Thánh Giá. Những dấu thánh này không thường có, chỉ xuất hiện và biến mất ngay sau đó.

Vào năm 1915, nước Ý rơi vào chiến tranh thế giới lần thứ nhất. Chính phủ bắt các thầy và các linh mục phải tòng quân để phục vụ trong các binh chủng quân y. Cha Padre Pio cũng được gọi khám sức khỏe nhưng không đạt do sức khỏe kém. Tuy vậy, họ vẫn muốn bắt ngài vào quân đội. Vừa đến doanh trại bệnh tình của ngài trở nên nghiêm trọng hơn và vì thế, họ phải trả ngài về Nội Dòng để điều trị.

CHA PADRE PIO, VỊ LINH HƯỚNG

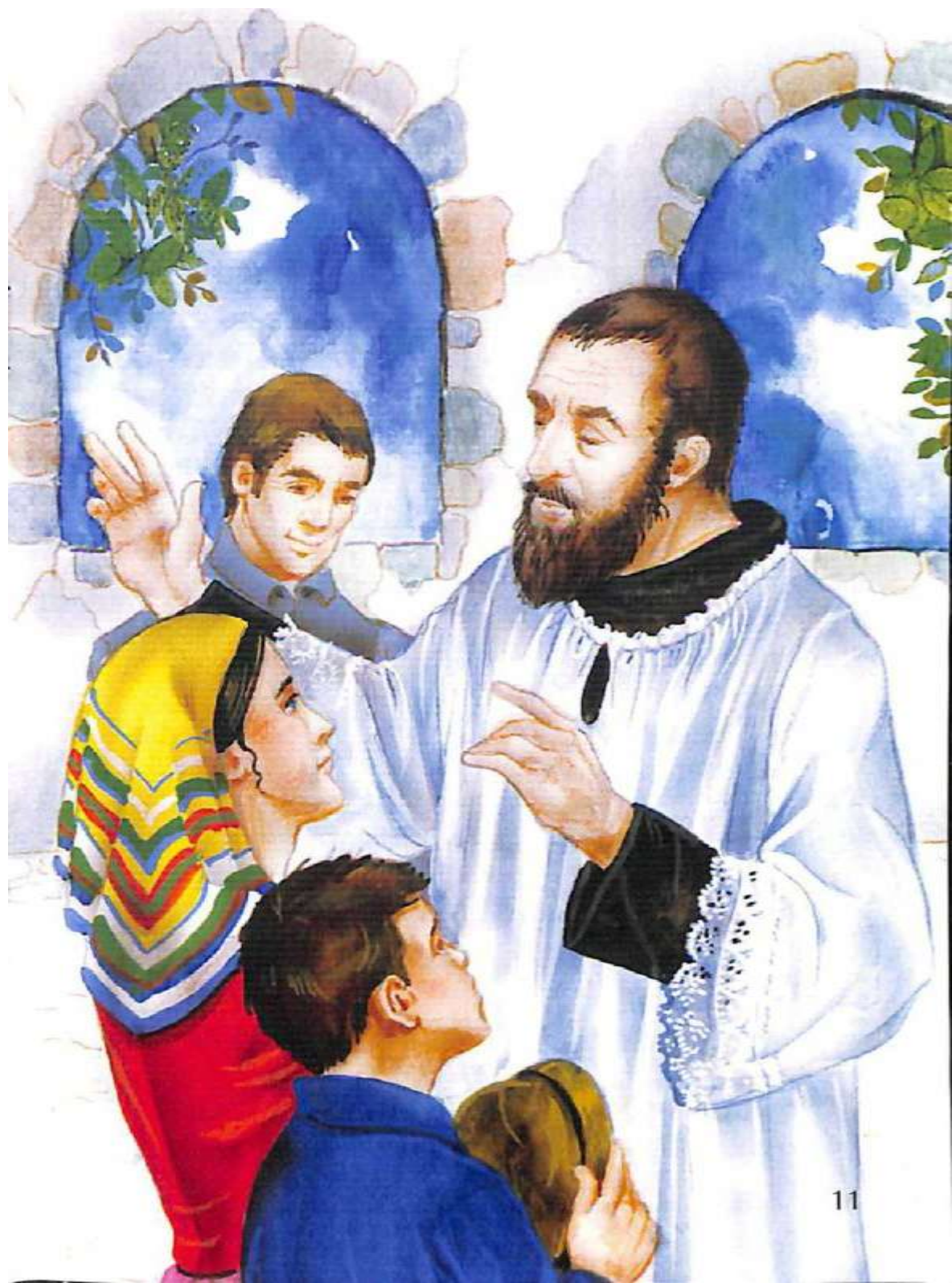
Trước và sau khi bị bắt lính, cha Padre Pio đã sống tại một thị trấn tên là San Giovanni Rotondo. ngài sẽ sống tại đây cho đến cuối đời mình.

Ngài nỗ lực củng cố đời sống đức tin của các tín hữu trong vùng nên vững mạnh. Nhiều người đã đến với ngài để được hướng dẫn thiêng liêng. Ngài thấu hiểu họ nhiều hơn những gì mà họ kể cho ngài. Đây cũng là đặc ân ngài được lãnh nhận trực tiếp từ Thiên Chúa.

Cha Padre Pio thường được Chúa soi sáng cho biết về những người mà ngài tiếp xúc. Ngài không soi mói nhiều vào đời tư của họ vì không muốn làm họ xấu hổ. Ngài luôn vâng phục Thánh Ý Chúa trong hết mọi sự.

Cha Padre Pio đã gợi ý cho mọi người 5 quy luật giúp phát triển đời sống tâm linh của mình: ngài khuyên mọi người nên đi xưng tội mỗi tuần một lần, rước lễ mỗi ngày, đọc sách thiêng liêng thường xuyên, siêng năng suy niệm về Chúa và về các chân lý đức tin, cuối cùng là thường xuyên xét mình trong cách sống, đừng bao giờ bỏ lỡ những cơ hội làm những việc tốt lành.

Cũng trong thời gian này, ngài bắt đầu thực hiện việc cầu nguyện và suy niệm theo nhóm. Dần dần, việc làm đạo đức này lan rộng ra khắp thế giới.

CHA PADRE PIO

ĐƯỢC NHẬN NĂM DẤU THÁNH

Ngày 5 tháng 8 năm 1918, cha Pio được nhận dấu thánh của Chúa và những dấu thánh này đã theo ngài trong suốt 50 năm sau đó.

Nhiều bác sĩ và cả những vị chức trách trong Giáo Hội đã Kiểm tra những dấu thánh của ngài. Nhiều người cho rằng đó chỉ là những vết chàm trùng hợp với vị trí các dấu thánh của Chúa Giêsu nhưng sau khi kiểm tra, tất cả đều cùng tuyên bố rằng: đó là những dấu thánh được gởi đến từ nơi Thiên Chúa.

Cha Padre Pio cảm thấy đau đớn, đặc biệt khi cử hành Thánh lễ mỗi ngày, giống như Chúa Giêsu khi bị đóng đinh trên Thập Giá xưa, máu từ các dấu thánh trên thân thể ngài chảy ra rất nhiều. Cha thường dâng những đau khổ này để cứu độ thế giới.

Danh tiếng về Cha Padre Pio với 5 dấu thánh trên người được lan truyền khắp nơi. Nhiều người quá thất vọng vì những cuộc chiến tranh liên miên, đã chạy đến gặp ngài để xác tín rằng: Thiên Chúa vẫn còn hoạt động nơi trần thế. Nhiều người tội lỗi hoặc đánh mất đức tin nay tìm đến ngài để xưng tội và được cùng ngài chìm đắm trong tình thương tha thứ của Thiên Chúa.

Có lúc, người ta đồn rằng ngài phải chuyển đi nơi khác. Thế là các giáo dân tại San Giovanni đã tổ chức cuộc họp và diễu hành để nhà Dòng dừng chuyển vị linh mục đáng kính của họ đi.

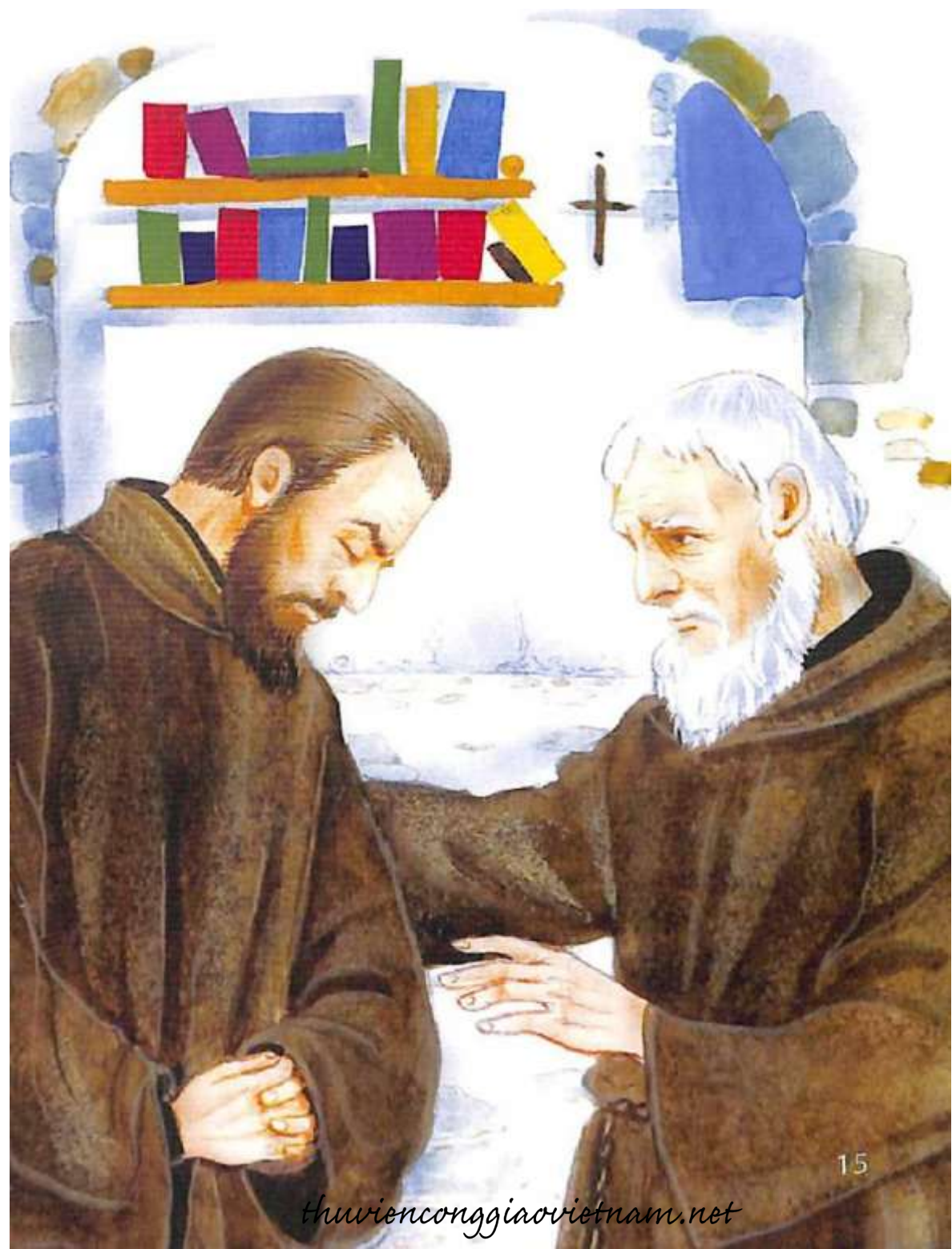
CHA PADRE PIO VÂNG LỜI BÈ TRÊN

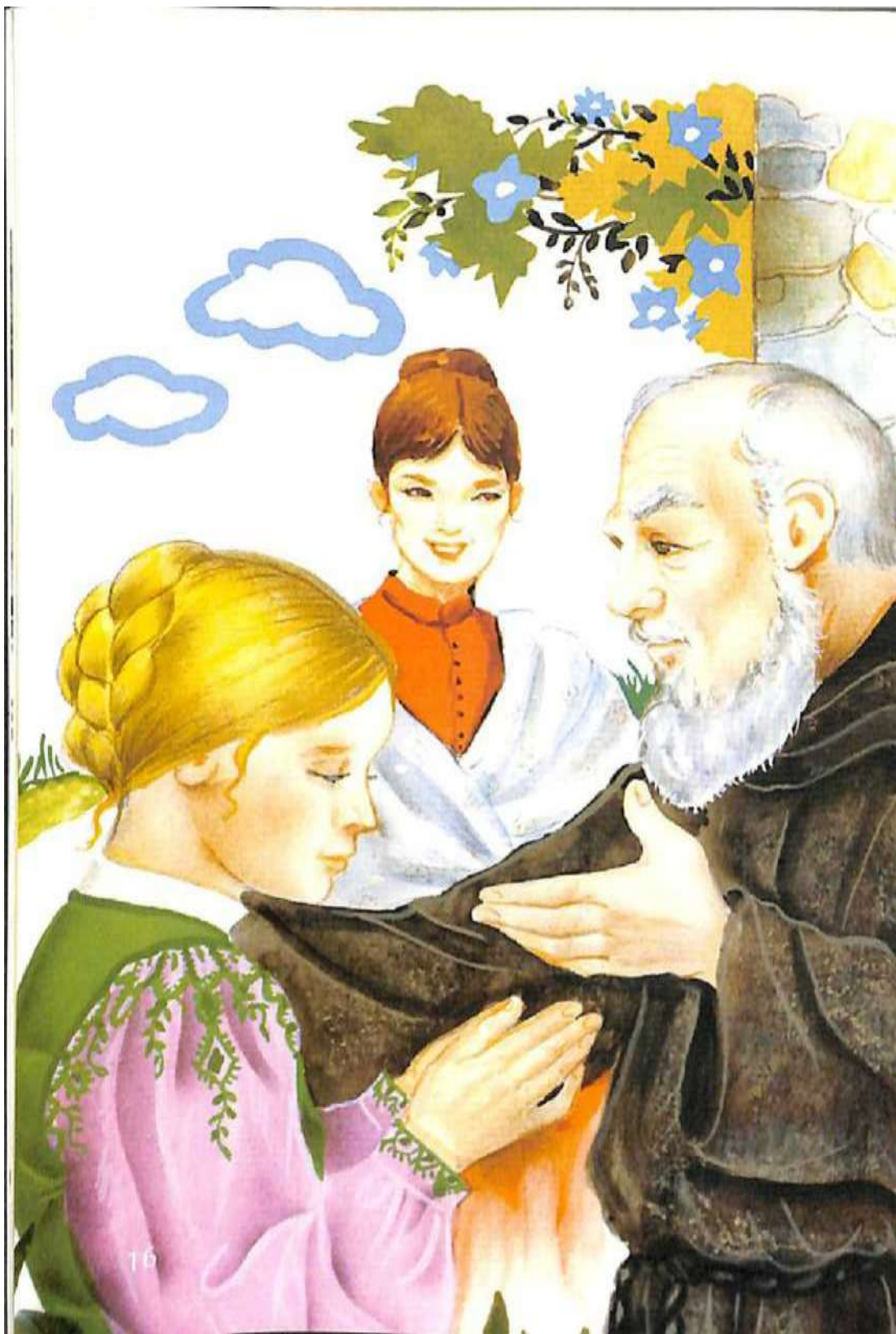
Trong thời gian này, nhiều bề trên bắt đầu tự hỏi không biết cha Padre Pio có phải là thánh thật hay không. Một phần là vì một số người cảm thấy ganh tị với những gì mà cha Pio có được. Họ bắt đầu xuyên tạc rằng: Pio không tin kính những gì mình đã tuyên xưng.

Một số khác tìm đến với ngài không phải là những người tử tế và thành tâm. Họ thường xô đẩy nhau khi vào tòa giải tội và chiếm chỗ tốt trong nhà nguyện mỗi khi cha Padre Pio giải tội hay cử hành thánh lễ. Nhiều người còn bán cả quần áo có dính máu thú vật mà nói dối rằng đấy là máu của cha Padre Pio.

Chính vì thế, bề trên quy định những gì ngài được làm đối với đàn chiên của mình, ngài cũng bị giới hạn trong việc gặp gỡ với giáo dân bên ngoài. Ví dụ như việc ngài dâng lễ vào những giờ không cố định mỗi ngày để giáo dân không biết khi nào ngài cử hành.

Đây là khoảng thời gian mà cha Padre Pio phải chứng tỏ sự đạo đức của mình. Cha khiêm tốn thi hành những gì bề trên yêu cầu, mặc dù đôi khi rất buồn, ngài luôn muốn chu toàn thánh ý Chúa thể hiện qua ý của các bề trên.

TIẾNG TÂM VỀ CHA PADRE PIO

LAN XA

Danh tiếng về sự thánh thiện và những dấu thánh của cha Padre Pio lan tỏa khắp Giáo hội và khắp nước Ý, ngài được nhiều người xin cầu nguyện từ khắp nơi. Nhà dòng phải cử một số thầy để giúp cha Padre Pio trả lời thư: ngài hứa sẽ nhớ đến những yêu cầu của họ trong lời cầu nguyện của ngài.

Trong thời gian này, có một phụ nữ trẻ người Mỹ tên là Mary Pyle, đến từ New Jersey, đã trở thành môn đệ của cha Padre Pio. Cô khá giàu có. Cô đã xây một ngôi nhà lớn tại San Giovanni dùng làm nơi tiếp khách của Cha Pio. Cô còn giúp đỡ cha bằng nhiều cách cho đến khi cô qua đời.

Cha Padre Pio phải giải tội cho rất nhiều người. Nhiều người trong số đó nhận ra rằng ngài thật sự rất thánh thiện và tử tế. Ngài cũng rất khó chịu với những người chạy đến xưng tội với ngài chỉ vì ngài là một linh mục nổi tiếng. Cha thường không giải tội cho họ cho đến khi họ thật sự sám hối vì những lỗi lầm của mình. Sau đó, ngài cũng chào đón họ nhiệt tình khi biết rằng họ sẵn sàng để thay đổi đời sống của mình.

Cũng có những người thuộc các tôn giáo khác, cả những người không tin Thiên Chúa được ơn trở lại Công giáo sau khi gặp gỡ cha Padre Pio. Họ nhận thấy Thiên Chúa đang hoạt động mạnh mẽ nơi Cha.

CHA PADRE PIO, MẪU GƯƠNG VỀ ĐỜI SỐNG KHIÊM NHU VÀ PHỤC VỤ

Nhiều người bắt đầu dâng cúng tiền bạc cho cha Padre Pio. Lúc đầu, Cha đón nhận tất cả để trang trải việc mua thức ăn và quần áo cho các thầy trong cộng đoàn vì cộng đoàn của ngài quá nghèo. Nhưng tiền được gửi đến ngày một nhiều hơn. Vì thế, ngài quyết định dùng tiền đó để giúp đỡ các gia đình nghèo. Vài người đã đến hoặc viết thư xin giúp đỡ, một số khác lại không có cơ hội để gặp ngài. Do đó, Chúa đã chỉ cho cha biết những ai đang cần sự giúp đỡ và Cha đã gửi tiền đến để giúp họ.

Không có bất kỳ ai cho rằng ngài dùng tiền của ấy cho riêng mình vì mọi người đều biết: ngài sống rất giản dị và khó nghèo.

Cha Padre Pio ăn rất ít, ngài thường có mặt khi các Thầy trong cộng đoàn đến nhà ăn những rất hiếm khi ngài động vào thức ăn. Không ai biết làm sao ngài có thể sống được mà không cần ăn uống. Dường như, ngài được nuôi sống bằng tình yêu của Chúa.

Ngài ngủ cũng rất ít. Mỗi đêm ngài chỉ ngủ khoảng 3 tiếng đồng hồ. Thời gian còn lại, ngài dùng vào việc cầu nguyện, suy ngẫm và phục vụ cộng đoàn dân Chúa trong việc giải tội và hướng dẫn thiêng liêng.

CHA PADRE PIO CHIẾN ĐẤU VỚI NHỮNG CÁM DỠ VÀ MA QUỶ

Càng thánh thiện bao nhiêu thì ma quỷ càng quấy nhiễu bấy nhiêu. Cha Padre Pio cũng phải trải qua những cám dỗ khủng khiếp và ma quỷ thường quấy nhiễu ngài trong cả cuộc đời. Chúng thường lừa dối để ngài làm những việc không đẹp lòng Thiên Chúa.

Cha Padre Pio tỏ ra rất dũng cảm trong cuộc chiến này. Ngài thường kiểm tra để biết chắc những thông điệp này xuất phát từ Thiên Chúa bằng cách yêu cầu vị sứ giả ngợi khen Thiên Chúa và tôn vinh Chúa Giêsu. Nếu họ từ chối thì Cha Padre Pio biết rằng sứ điệp đó không đến từ Thiên Chúa.

Ngài cũng hết lòng cậy trông vào Thiên Thần bản mệnh của mình cũng như các Thiên Thần khác, ngài thường bảo với các khách đến San Giovanni rằng hãy hành hương đến ngôi nguyện đường cách đó không xa đã được hiến dâng cho thánh Tổng lãnh Thiên Thần Micael người đã đánh bật Satan ra khỏi Thiên Đàng. Tổng lãnh Thiên Thần Micael sẽ bảo vệ họ khỏi các hoạt động xấu của ác thần.

Vũ khí hữu hiệu nhất để Cha Padre Pio chống lại ma quỷ là ngày càng tin thác hơn vào tình yêu của Thiên Chúa. Vào những năm cuối đời, ngài nói với dân chúng rằng ngài không tin rằng có nhiều người trong hỏa ngục bởi vì Thiên Chúa là Đấng thương xót và tha thứ.

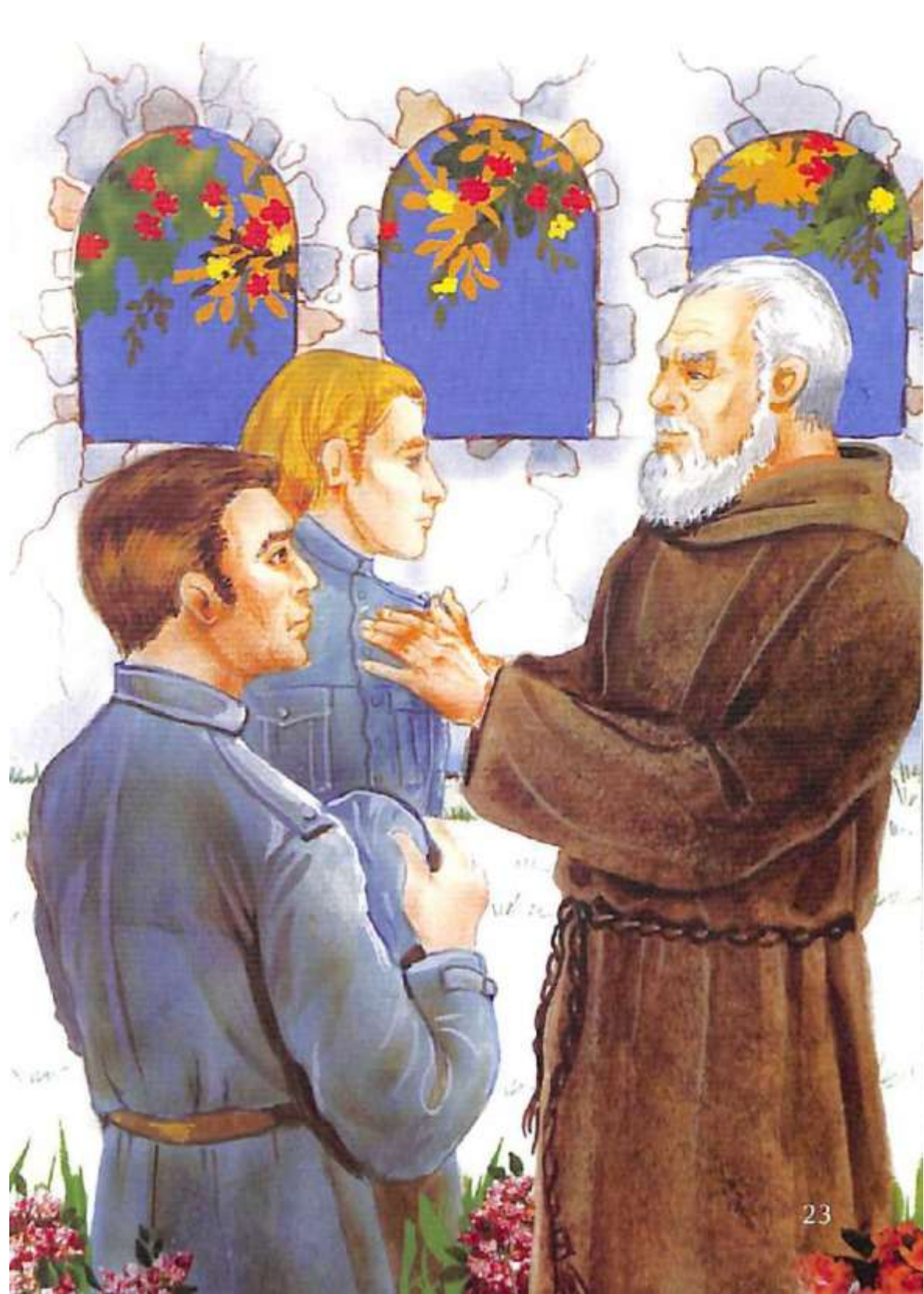
CHIẾN TRANH THẾ GIỚI THỨ HAI

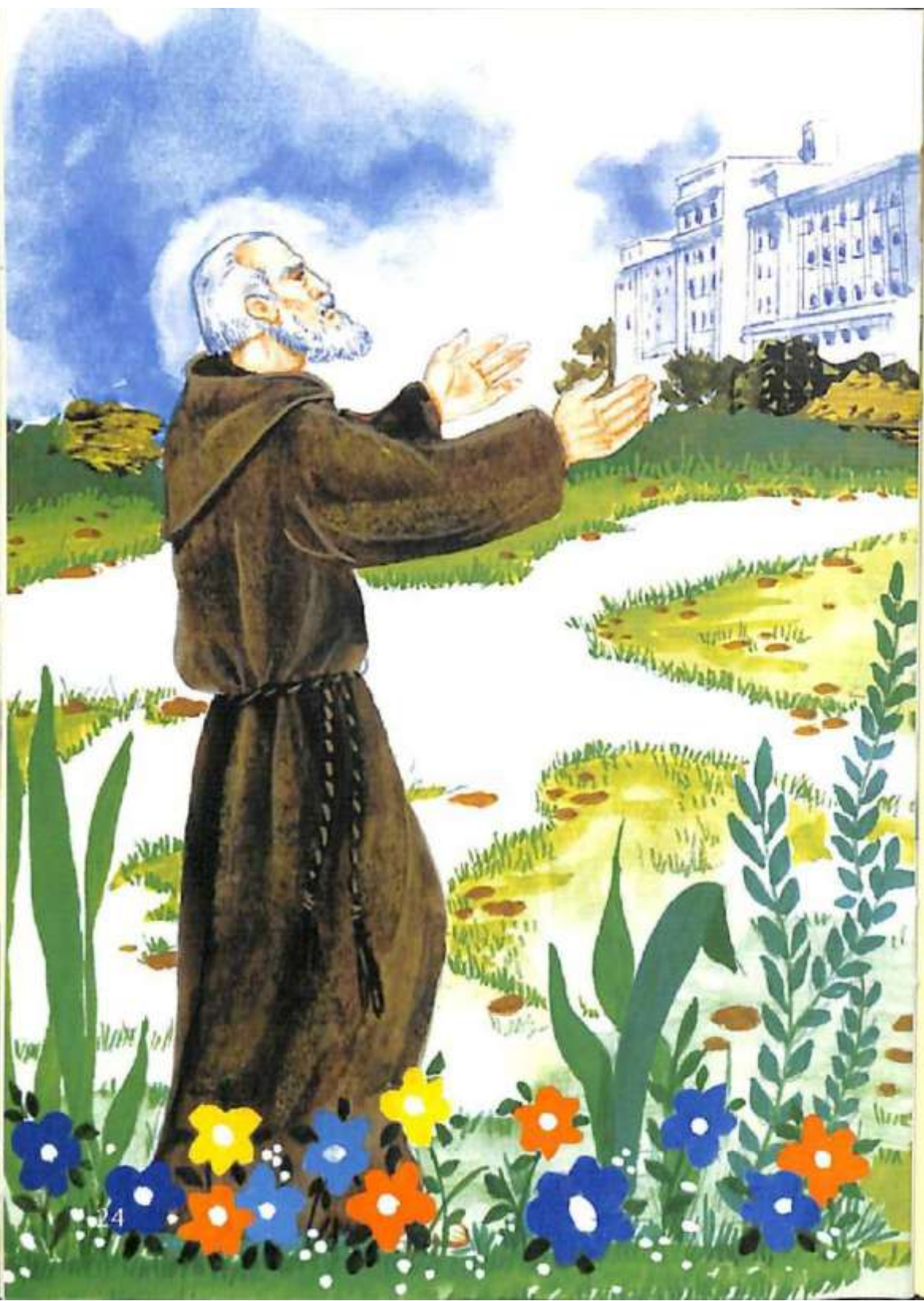
Năm 1939, thế chiến thứ hai nổ ra tại Châu Âu, nước Ý lúc này đã trở thành đồng minh của nước Đức trong các trận chiến ở Châu Âu và Châu Phi. Đầu tiên, mọi việc diễn ra thật suông sẻ ở tại Ý nhưng điều này không đánh lừa được cha Padre Pio. Ngài tiên báo rằng nước Ý và các đồng minh sẽ thua tan tác và mọi việc sẽ trở nên tồi tệ. Ngài cũng nhận thấy rằng người lãnh đạo nước Đức, Adolf Hitler, là một kẻ độc ác và nước Ý sẽ không bao giờ trở thành đồng minh với hắn được.

Năm 1943, mọi thứ diễn ra đúng như những gì ngài đã tiên đoán, nhiều thành phố của Ý bị máy bay của Mỹ và Anh ném bom. San Giovanni không phải là thành phố lớn nhưng vẫn bị đánh bom nặng nề.

Có điều gì đó bất thường mỗi khi máy bay ném bom tiến gần đến San Giovanni. Các phi công kể lại rằng họ thấy một Thầy Dòng có râu và mặc áo nâu đứng trước máy bay của mình. Bình thường, các tu sĩ Phanxico tương đối nhỏ con nhưng họ lại thấy người này rất to lớn. Khi những viên phi công này đến thăm San Giovanni, họ nhận ra người mà họ thấy trước đây chính là cha Padre Pio.

Khi một số lính Mỹ đã hạ cánh xuống miền Nam Italy, họ đến San Giovanni thăm cha Padre Pio. Nhiều người trong số họ trước đây rất lười biếng và cứng đầu nhưng họ đã thay đổi rất nhiều trong chuyến viếng thăm cha Padre Pio.

NGÔI NHÀ ĐỂ YÊN ỦI BỆNH NHÂN

Mặc dù cha Padre Pio phải trải qua phần lớn cuộc đời của mình trong bệnh tật, ngài không muốn ai cũng bị như mình. Chính vì thế, cha cho xây dựng một bệnh viện có tên là bệnh viện Thánh Phanxico.

Năm 1938, bệnh viện này bị phá hủy. Thế là cha Padre Pio quyết định xây một căn nhà khác lớn hơn để thay thế và lấy tên là "ngôi nhà để an ủi bệnh nhân". Cha Padre Pio đã hiến tặng khoản tiền đầu tiên. Đó chỉ là một vài đồng xu mà ngài đã nhận từ một bà già nghèo để xây dựng lại bệnh viện đã bị tàn phá.

Do chiến tranh thế giới thứ hai và nhiều nguyên nhân khác quan khác, cha Padre Pio và các cộng sự của ngài phải mất nhiều năm để quyên góp đủ số tiền cho dự án của mình. Cuối cùng, ngôi nhà cũng được hoàn thành vào năm 1956.

Cha Padre Pio mong muốn đây sẽ là nơi để điều trị và phục hồi bệnh nhân cả về thể chất lẫn tinh thần, ngài ở trong bệnh viện để chăm sóc bệnh nhân trong suốt chiến tranh thế giới lần thứ nhất nên ngài biết rõ rằng: các nhân viên y tế chỉ chú ý đến các vết thương bên ngoài của bệnh nhân mà không hề đoái hoài gì đến việc biểu lộ tình yêu thương và những lời cầu nguyện mà bệnh nhân rất cần. Chính vì thế ngài gọi đây là ngôi nhà Để Yên Ủi Bệnh Nhân thay vì bệnh viện. Bởi vì nó làm được nhiều việc hơn bệnh viện.

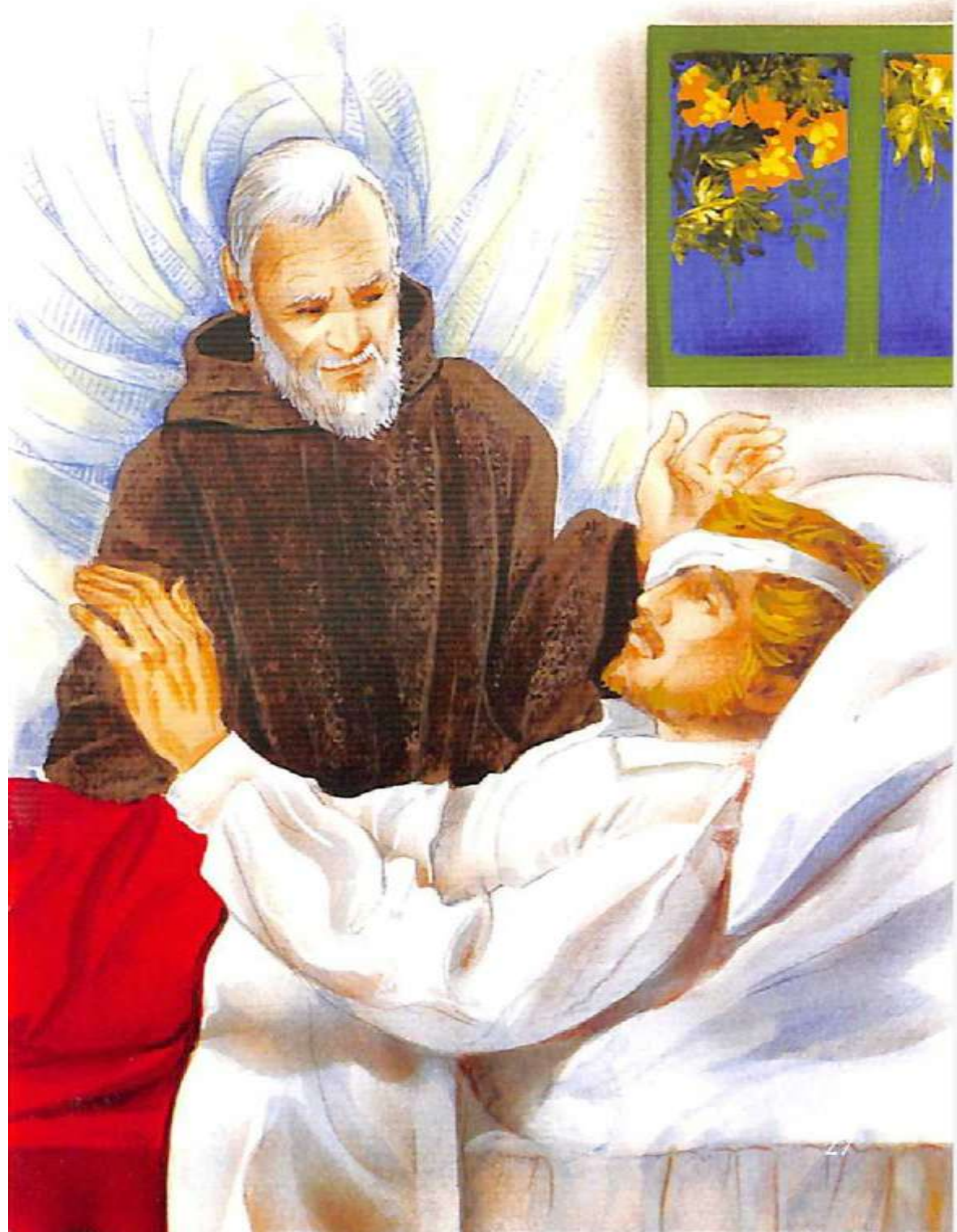
THIÊN CHÚA LUÔN AN BÀI MỌI SỰ

Khi cha Padre Pio bắt đầu dự án, ngài đã chọn một bác sĩ có thể coi sóc việc xây dựng Ngôi Nhà của sự Yên Ủi. Vị bác sĩ này không thật sự tin kính Thiên Chúa khi ông gặp cha Padre Pio. Tuy vậy, sau khi gặp ngài, cuộc đời ông đã thay đổi rất nhiều. Bác sĩ đã trở thành một người Kitô hữu sốt sắng.

Cha Pio đề nghị bác sĩ trở thành người phụ trách dự án. Nhưng ông này trả lời rằng: ông còn phải dành thời gian để kiếm tiền nuôi sống gia đình, một công việc rất khó khăn tại San Giovanni lúc bấy giờ. Vì thế, bác sĩ đã từ chối lời đề nghị của cha Pio. Nhưng ngài bảo: mọi việc Chúa sẽ lo liệu.

Ngay khi trở về thành phố quê hương Florence, bác sĩ đã trúng số. Vì vậy, ông có thể bán đi mọi thứ ông có ở Florence để chuyển đến San Giovanni, nơi ông có thể thiết kế và giám sát công trình "Ngôi nhà của sự ủi an".

Vào năm 1949, hơn cả một phép lạ đã xảy ra trên một người tên là Giovanni Savino. Ngày 12 tháng 2, cha Pio kêu gọi ông hãy can đảm lên ông sẽ không chết dù những gì sắp xảy ra. Ba ngày sau đó, ông đã bị chấn thương nghiêm trọng đang khi làm việc. Mắt phải của ông bị tối hoàn toàn. Sau nhiều ngày, cha Pio đã đến thăm ông. Khi băng gạc được mở ra, các bác sĩ đã rất bất ngờ khi thấy mắt phải của ông hoàn toàn bình thường như chưa có gì xảy ra.

CHA PADRE PIO KHI VỀ GIÀ

Vào cuối thập niên 50 và đầu những năm 1960, cha Pio già đi nhiều, ngài không chỉ phải đối mặt với những cơn đau nhức thông thường mà người già nào cũng gặp phải, ngài còn phải chống đỡ với những căn bệnh quái ác đã theo ngài suốt nhiều năm qua.

Vào năm 1958, bệnh tình của Cha Pio ngày càng trở nên nghiêm trọng, ngài thậm chí không đủ sức để giải tội và làm lễ. Một số bác sĩ còn cho rằng: ngài sẽ bị chết vì ung thư nhưng thực ra là ngài cảm thấy khó thở hơn trước.

Tháng 8 năm đó, thị trấn San Giovanni đón bức tượng Đức Mẹ Maria được mang đến từ Fatima, Fatima là thành phố của Bồ Đào Nha nơi Đức Mẹ đã hiện ra với 3 đứa trẻ vào năm 1917. Vốn sẵn lòng yêu mến Đức Mẹ cách đặc biệt, ngài thường tự mình đi bộ đến nhà thờ nơi đặt tượng Đức Mẹ. Sau khi cầu nguyện trước bức tượng Đức Mẹ, ngài cũng tự mình trở về nhà.

Sau đó, ngày bức tượng được đưa trả về Bồ Đào Nha, ngài nói với Mẹ Maria Đồng Trinh rằng: ngày nào mà Mẹ (bức tượng) còn hiện diện tại Ý, ngài vẫn chưa thể hết bệnh. Và ngài ước rằng: bệnh tật của ngài cũng sẽ dứt khi bức tượng được đưa đi. Mọi việc xảy ra đúng như vậy. Ngay khi bức tượng được đưa đi, ngài đã nhảy ra khỏi giường bệnh và tuyên bố rằng: ngài đã khỏi bệnh.

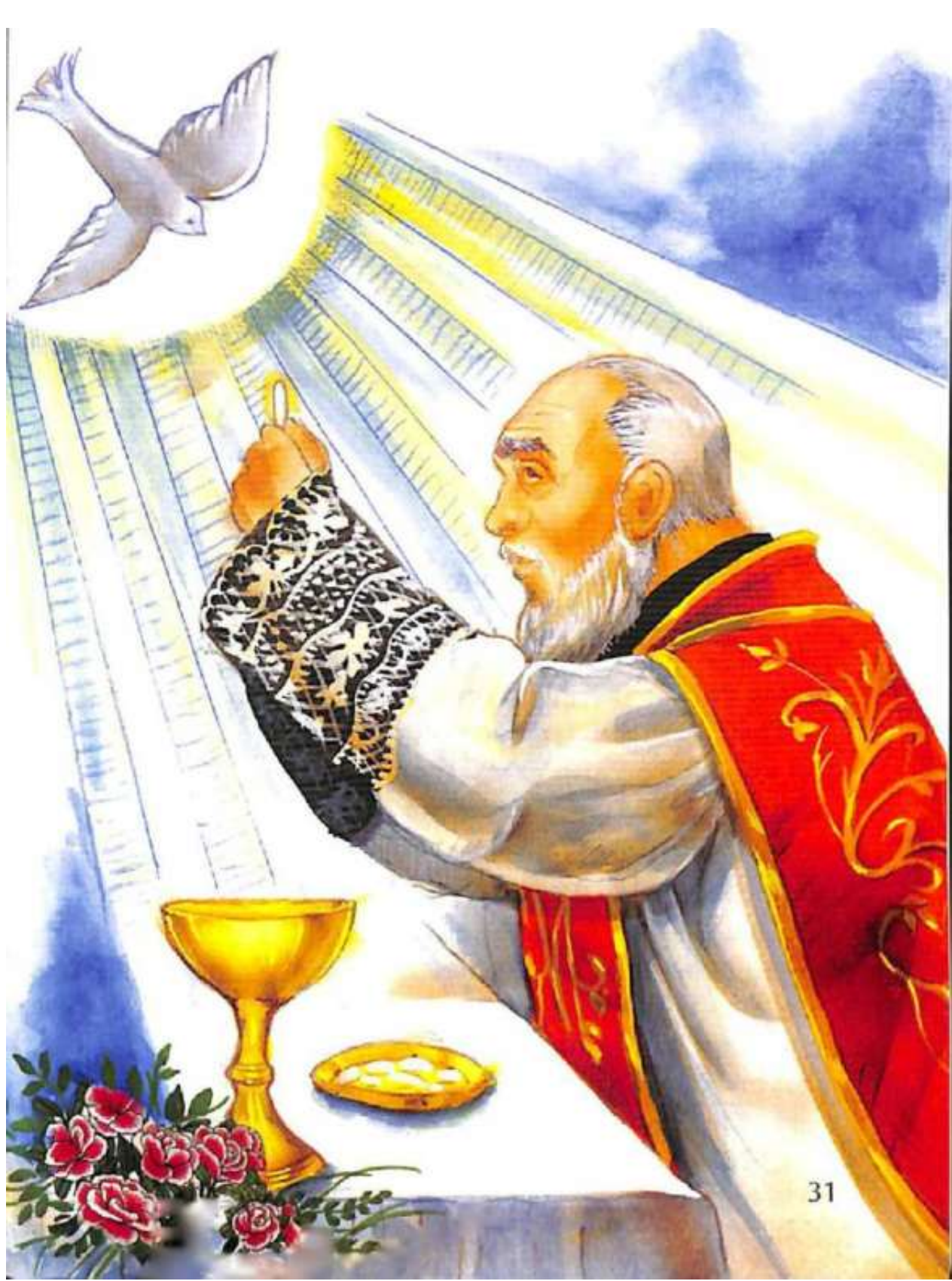
CHA PADRE PIO ĐƯỢC CHÚA GỌI VỀ VÀO DỊP KỶ NIỆM 50 NĂM NGÀI ĐƯỢC BAN CÁC DẤU THÁNH.

Đến năm 1968, nhiều bạn bè và môn đệ của cha Pio đã qua đời. Sức khỏe của ngài cũng ngày càng yếu đi. Vì thế, nhà dòng đã cử một thầy luôn bên cạnh ngài cả ngày lẫn đêm để giúp đỡ khi cần thiết, ngài cảm thấy rất khó ngủ và cũng hiếm khi bách bộ như trước, ngài thường xin Padre Carmelo, thánh bổn mạng của ngài, cho ngài được ơn chết lành.

Sau đó, ngày 20 tháng 9 năm 1968, anh em trong dòng và nhiều giáo dân trên khắp thế giới cùng hướng về San Giovanni để kỷ niệm 50 năm ngày ngài được ban 5 Dấu Thánh. Đây cũng là ngày họp quốc tế lần đầu tiên của nhóm cầu nguyện Padre Pio.

Cha Padre Pio đã dâng lễ vào ban sáng và tham dự với dân chúng việc lần hạt và châu Thánh Thể.

Nhưng sáng hôm sau, ngài không thể Giải tội và dâng lễ, ngày 22 tháng 9, ngài dâng lễ một lần nữa. Tối hôm ấy, tình trạng của ngài trầm trọng hơn, Cha Pio đã xin một cha giải tội cho mình, ngài chúc bình an đến hết mọi môn đệ và kêu lên: "Lạy Chúa Giêsu và Mẹ Maria". Vào 2 giờ 30 sáng, cha Padre Pio ra đi trong bình an.

CHA PADRE PIO ĐƯỢC PHONG CHÂN PHƯỚC VÀ PHONG THÁNH

Rất nhiều người tin rằng: cha Padre Pio thật sự là một vị Thánh, và đầu năm sau, dòng Capuchin (Phanxicô Viện tu) đã chính thức xin Hội Thánh mở án phong thánh cho ngài. Trong nhiều năm, Hội Thánh đã xem xét kỹ các tác phẩm cũng như các công việc mà cha Padre Pio đã làm. Hăm 1983, hồ sơ phong chân phước cho ngài được chính thức tiến hành.

Ngài được phong chân phước vào ngày 2 tháng 5 năm 1999. Sau đó, vào ngày 16 tháng 6 năm 2002. Đức giáo hoàng Gioan Phaolo 2 đã chính thức tôn phong cha Padre Pio lên bậc hiển Thánh. Thánh lễ mừng kính ngài được tổ chức vào ngày 23 tháng 9 hằng năm. Trong ngày này, mọi người cùng nhau cầu nguyện với ngài và nói về những gì họ đã nhận được từ Thiên Chúa thông qua lời bầu cử của thánh nhân.

*Nếu có điều kiện, xin Quý Vị mua sách ủng hộ
TNTT tại Ban Mục Vụ Thiếu Nhi 180 Nguyễn Đình
Chiểu, phường 6, Tp.HCM.
Xin chân thành cảm ơn.*

thuvienconggiaovietnam.net